

Empar Moliner i Ballesteros

Empar Moliner (Barcelona, 1966), que abans era actriu, és ara una periodista molt popular que participa a programes de televisió *El País*, *Catalunya Ràdio* i fins i tot programes de televisió de tarda nit. Les seves cròniques periodístiques, escrites amb el mateix estil auster que les seves narracions, han estat recopilades recentment en una col·lecció que també ha estat un èxit tant per a crítics com per a lectors.

Tot va començar a la infància, quan el seu avi li regalava un llibre cada aniversari fins que va recollir tota una col·lecció de revistes per a nens i adolescents "**En Patufet**" (1904-1938). Estava agitada per aquestes històries, que es reflecteixen en la seva literatura, que parla de conflictes domèstics i familiars, domèstics i cruels, repetitius i coneguts com el dors de la mà.

El llenguatge en què escriu les seves històries és modern, increïblement flexible, de vegades fins i tot agosarat, és una creació intuïtiva i personal de l'escriptora, alhora, l'estil és líric i de vegades humorístic.

El 1999 va publicar la col·lecció de narracions *L'ensenyador de pisos que odiava els mims*, i el 2000 va guanyar el premi Josep Pla de la novel·la *Feli esthéticienne* (Feli esteticista). Però seria amb el llibre de narracions *T'estimo si he begut* (2004) i la col·lecció d'articles *Busco senyor per amistat i el que sorgeixi* (2005), tant per als Quaderns Crema de Jaume Vallcorba –una editorial de prestigi– que Moliner esdevindria un escriptor d'èxit indiscutible i una de les figures més destacades de la literatura catalana actual. Una figura cabdal que ha contribuït decisivament al prestigi de la qualitat i la creativitat de la literatura.